

Rec de ca l'Oliver

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès

Coordenades:

Latitud: 41.457460286555

Longitud: 1.6708904790435

UTM Est (X): 388995

UTM Nord (Y): 4590394

Classificació

Número de fitxa 08236 - 130

Àmbit: Patrimoni immoble

Tipologia Jaciment arqueològic

Estil / època: Modern Contemporani

Segle XVIII-XX

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Productiu

Titularitat Pública

Titular: Ajuntament de Sant Quintí de Mediona

Fitxes associades:

[Fàbrica de ca l'Oliver](#)

[Forats de la Riera \(o el Forn de la Reina\)](#)

[Molí de ca l'Oliver](#)

Autoria de la fitxa Maria Camp; Jordi Piñero

Data de registre de la fitxa: dl., 25/09/2000 - 02:00

Descripció

Rec actualment en ús. Comença al riu Mediona, una mica més avall de ca l'Hortolà, mitjançant una resclosa força alta que recull l'aigua del riu i la fa entrar en una mina amb un sistema de sifó. Es tracta d'una obra de qualitat, construïda amb pedra treballada. A la part alta de la boca de la mina s'hi pot accedir mitjançant unes travesses de fusta i ferro en forma d'escala. Al llarg del recorregut trobem trams de rec descobert i d'altres que són mines excavades. Creua el torrent de les Maioles mitjançant un aqüeducte, que apareix entre dues mines i que presenta un vagant per buidar aigua cap al torrent si cal. Al llarg del recorregut, el rec principal presenta ramificacions per regar horts. Acaba a la bassa del molí de ca l'Oliver. Més enllà de la bassa, apareixen ramificacions per regar els horts.

Observacions:

Veure mapa en treball annex

Història

L'existència d'una xarxa de recs és un dels elements més interessants del patrimoni de Sant Quintí. L'origen és difícil de concretar per la manca de referències documentals clares. Tanmateix, sí que podem aportar algunes conclusions fruit dels últims treballs de recerca en el camp de l'arqueologia medieval. En aquest sentit, la xarxa de recs de Sant Quintí s'ha d'inscriure en el context de la conca del Mediona, en la qual hi ha exemples bastant clars, com ara els casos de Terrassola i Lavit (d'origen probablement tardo-antic) o el de La Llacuna (associat clarament a l'època islàmica). En el cas de Sant Quintí la conclusió del medievalista Ramon Martí és que els sistemes hidràulics "indubtablement, són anteriors a l'expansió comtal sobre la vall". És a dir, que el seu origen correspondria a l'època islàmica (segles anys VIII-IX). Aquesta afirmació es basa en el fet que almenys dos recs són documentats a principis del segle XI: el rec de Baix (1021) i el rec de la Noguera (1011). Això indicaria que forçosament degueren ser construïts en una època anterior. Sobre el rec i molins de ca l'Oliver no se'n coneixen notícies medievals, però el disseny del sistema és semblant al d'altres casos. La resta de recs de Sant Quintí serien possiblement d'èpoques una mica posteriors, associats al desenvolupament de la molinaria. En definitiva, sembla clar que l'existència d'uns sistemes hidràulics anteriors al repoblament ha estat un element determinant en l'emplaçament del poblament rural i en el mateix origen del nucli de Sant Quintí. A part dels usos industrials, el rec de ca l'Oliver rega una superfície de 3,5 hectàrees.

Bibliografia

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, p. 122. MARTÍ, Ramon: "Sistemes hidràulics i poblament en els límits de la Catalunya Vella: la unitat hidrològica del riu de Bitlles (Anoia/Alt Penedès)", a Congrés d'Arqueologia Medieval Espanyola, Alacant, 1983 (IV CAME, Tom III - 1983), pp. 587-593.

